

Слике о страдању српског народа

Да би смо имали потомке морамо имати и претке. То је вез који се не прекида – ово је својеврсна нит којом уметник Предраг Пеђа Ђаковић тка причу о српском народу и традицији, водећи многобројне посетиоце кроз своју изложбу слика „Голгота и васкрс” у Великој галерији Дома војске Србије.

„Имати васкрс у себи значи немати страха. То је ослобађање човека од стега и испуњење љубављу према властитом народу. А, о страдању тог народа кроз векове мора да се подсећа и да се не заборавља”, упозорава сликар, док застаје испред слике посвећене мајору Гавриловићу и подсећа на његов чувени говор српским борцима учи одлучујуће битке за одбрану Београда: „Војници! Јунаци! Ви немате дакле да се бринете за животе ваше, они више не постоје. Зато напред у славу!”

Предраг Ђаковић потом појашњава да су то мушкарци који су мужеви, очеви, браћа... али који храбро гледају смрти у очи. Стварајући ово дело, он је био вођен сазнањем да постоје они који носе панични страх од смрти и други којима припадају ови часни саборци мајора Гавриловића, а то су они који су страха лишени јер имају емоционалну покорност. Они се свесно жртвују за свој род и јунаштво исказују у понизности и вери.

Уметник се надахнут овим примером мушкарца који иде у рат, остављајући породицу, дотиче и мужевности, па закључује да се она стиче и гради од раног детињства и да је прави мушкарац увек нежан. То је важна

Предраг Ђаковић води посетиоце кроз поставку „Голгота и васкрс”

Фото А. Василевић

карика у породичном одржању, али се данас та особина често губи. Осврће се и на љубав, па уверава да је права љубав она на коју се пред олтаром заклиње – суђена, а не тражена и уговорена. Осврће се и на улогу мајке и српске жене која је, како истиче, симбол нашег преживљавања, а то се посебно видело током кризних периода у нашој историји.

Ђаковић признаје и да му је било тешко да на платна преноси теме из Великог рата. Прикупао је разне појединости о преласку српске војске преко Албаније, опоравак, али и

умирање на Крфу, сахрањивање бораца у мору са шајкачом на глави. Помиње и податак да су тела вађена из воде да би им се у трбух стављало камење, а потом поново спуштала у вечну водену гробницу.

Дотакао се овај сликар поетске душе и свог одрастања у Босни и Бачкој. Осврнуо се на стасавање у свештеничкој породици, деду који му је поставио корене будућег погледа на свет и усадио прве приче о српском народу. Тако је слика „Јама” настала још током студентских дана у Прагу и за њу је добио међународна признања. Патња наро-

да кроз време провлачи се и до његовог дела „Јадовно”. Нота која прожима живот овог аутора и његов сликарски опус је и наша народна поезија као и дела великана Андрића, Црњанског, Павића и Ћосића. Предраг Ђаковић је и носилац титуле витез Фондације „Лаза Костић”.

На поставци су приказане 22 слике од Косовског боја, голготе и страдалничких подвига српске војске током два светска рата и новијих страдања на нашим просторима и чине један од најзначајнијих опуса овог уметника.
А. Куртеш